

ESZTERGOM -BUDAPEST

NYÁR

H i t • R e m é n y • S z e r e t e t

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye negyedévenként megjelenő lapja

16. évfolyam – 2018/2. szám

*„Ez a kereszt,
...mely a kongresszusra készülve az országot járja,
figyelmeztessen bennünket megváltásunk művére,
s arra a szeretetre, amelyet Jézus irántunk tanúsított,
amikor a kereszten függve értünk adta az életét!”*

Erdő Péter bíboros

AZ ÉV FÁJA

MESEÍRÓ-PÁLYÁZAT

EGYETEMI EGYÜTTMŰKÖDÉS

Szolgáló fiatalok imái az örök városban

A legmeghatóbb pillanat a ministránsok csendes imádsága volt – idézte fel a július 29-e és augusztus 3-a között immár tizenkettedik alkalommal megrendezett Nemzetközi Római Ministránszarándoklat tapasztalatait Német László nagybecskereki megyéspüspök, a Nemzetközi Ministránszövetség elnöke a Vatikáni Rádiónak. A zarándoklaton mintegy hatvanegyezeren vettek részt, de a Szent Péter téren a Ferenc pápával való közös imádságon még ennél is többen voltak. „A legmélyebb pillanat számomra az volt, amikor a befejező könyörgés után a Szentatya arra kérte a jelenlévőket, egy percig maradjanak csendben és így imádkozzanak. A sok ezer fiatal elhallgatott, síri csönd borult a térre, és ebben a csöndben érezni lehetett a meghatódottságot” – fogalmazott.

A zarándoklatra a ministránszövetség huszonhárom bejegyzett tagországából érkeztek fiatalok. A tagság elnyeréséhez püspöki ajánlás kell, az egyes püspöki konferenciákat

erről időben értesítették. A szövetség élén mindig egy püspök áll, akinek munkáját ötgú választott bizottság segíti. A római zarándoklat két részből áll: van egy közös, központi magja és ehhez kapcsolódik az egyes országok saját, önálló programja.

A legnagyobb csoport ezúttal Németországból érkezett, 45 ezer ministráns, de Ausztriából is 3500 fiatal jött Rómába. A harmadik legnagyobb létszámú csoport a magyar nyelvű volt: Felvidékről, Kárpátaljáról, Erdélyből, Délvidékről és természetesen az anyaországból is érkeztek ministránsok, összesen 1800 fiú és lány – a közös imádság során magyar fohászok is elhangzottak.

A saját programok keretében került sor augusztus elsején arra a szentmisére, amelynek a jezsuita Szent Ignác-temploma adott ott-

hont. Öt magyar püspök és ötven pap misézett a templomot megtöltött közel kétezer ministráns jelenlétében. Az áldozás után Fábry Kornél szólt a fiatalokhoz, a közelgő Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusról.

Aztán a főcelebráns, Ternyák Csaba érsek azt kérte, emelje fel a kezét, aki gondolt már arra, hogy esetleg papi, szerzetesi vagy szerzetesnői hivatása van. „Nagyon sok kéz a magasba emelkedett, mire legszívesebben azt kértem volna tőlük, gyertek ide előre az oltárhoz... Megtapsoltuk azokat, akikben megvolt a bátorság, hogy megmutassák: ők Istennel ilyen benső kapcsolatban vannak. Aki a többiek előtt felteszi a kezét, tudatában van annak, hogy neki esetleg egyházi hivatása van. Ez egy tanúságtétel” – emlékezett az érsek.

Somogyi Viktória

Mohos Gábornak, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) titkárának második mandátuma is lejárt a nyár folyamán. Szepetembertől a Pápai Magyar Intézet rektora lesz, helyét Tóth Tamás, az intézet korábbi előljárója veszi át.

Június 28-án konzisztórium keretében Ferenc pápa 14 új bíborost kreált, majd Szent Péter és Szent Pál apostolok ünnepén, június 29-én szentmisét mutatott be. Erdő Péter bíboros, prímás részt vett a konzisztóriumon és koncelebrált az ünnepi szertartáson.

A hála mint a fenntarthatósági fordulat alapja címmel rendeztek teremtésvédelmi konferenciát június 16-án a Párbeszéd Házában. A rendezvényen többek közt Erdő Péter bíboros, prímás is felszólalt. A Hetvenkét Tanítvány Mozgalom által szervezett konferencián az előadók a hála központi szerepét hangsúlyozták az ember és Isten kapcsolatában.

A Nemzeti Közszolgálati Egyetem Vallási szélsőségek kutatócsoportja nemzetközi

konferenciát rendezett június 11-én Budapesten. A Központi Papnevelő Intézetben tartott tanácskozás a vallási közösségek biztonsi helyzetét vizsgálta, kiemelten figyelve a Közel-Kelet keresztény felekezeteire. Az előadók között volt Pierbattista Pizzaballa érsek, a jeruzsálemi latin patriarkátus apostoli adminisztrátora. A konferencián a rendezvény fővédnökeként Erdő Péter is részt vett.

Szentmisére gyűltek össze a Magyar Szentek templomában a budapesti egyetemi lelkeség hívására a diákok a nyári szünet megkezdésekor, május 24-én, hogy Főpásztorunkkal együtt ünnepeljék új közösségi termük megáldását. A kormány támogatásával megvalósult beruházás átadásán Soltész Miklós államtitkár köszöntötte a fiatalokat.

Magyar Érdemrend középkeresztje a csillaggal kitüntetését vett át Dominik Duka bíboros, prágai érsek, Csehország prímása Áder János köztársasági elnöktől május 23-án a Parlamentben. A bíboros a csehországi magyar anyanyelvű hitélet lehetőségének megterem-

téséért és a magyar–cseh egyházi és politikai kapcsolatok fejlesztéséért végzett munkája elismeréseként kapta meg a rangos kitüntetést. Az ünnepségen részt vett Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, Kövér László házelnök és Erdő Péter.

Kápolnamegáldással, állandó kiállítás megnyitásával és tudományos üléssel ünnepelte május 17-én az Országos Orvosi Rehabilitációs Intézet, hogy száz éve, 1918. május 1-jén nyílt meg Budapest és Budakeszi határában elődje, a József Főherceg Tüdőbeteg Katonák Ott-hona. Az ünnepség központi eseményeként bemutatott szentmisében Erdő Péter megáldotta a főépület harmadik emeletén kialakított, Kalkuttai Szent Terézről elnevezett kápolnát.

MK

Ökumenikus ima a Közel-Kelet békéjéért

A közel-keleti békéért tartott közös imát Ferenc pápa a térség keresztény egyházainak és közösségeinek vezetőivel a dél-olaszországi Bari városában július 7-én. Az egyházfő a Szent Miklósról elnevezett bazilika előtt várta a pátriárkák érkezését. Az egyházi vezetők együtt vonultak Szent Miklósnak a bazilika kriptájában őrzött ereklyéihez, ahol méceszt gyújtottak. Ezt követően a katolikus egyházfő és a keresztény egyházi vezetők busszal Bari tengerparti sétányára mentek, ahol együtt fohászkodtak.

A Szentatya hangsúlyozta, a Közel-Kelet olyan föld lett, amelyet az ott élők elhagynak és fennáll a veszély, hogy keresztény testvéreink jelenlétét eltörlik, eltorzítva a régió arcát, mivel „a Közel-Kelet keresztények nélkül többé már nem lenne Közel-Kelet”. „Szólni akarunk azok helyett, akiknek nincs szavuk, akik csak könnyeiket nyelhetik, mert a Közel-Kelet ma sír, szenved és hallgat, míg mások hatalom- és pénzségükben eltiporják. A kicsinyekért, az egyszerűekért, a sérültekért, értük, akiknek pártján Isten áll, így fohászkodunk: legyen béke!” – buzdított az egyházfő.

Az ima után a vallási vezetők visszatértek a bazilikába és zárt ajtók mögött tanácskoztak Ferenc pápa kezdeményezésére. A Vatikán közlése szerint a Szentatya ezen az alkalmon kifejtette, számos konfliktusnak a fundamentalizmus és a vallási fanatizmus az okozója, de az „erőszakot mindig a fegyverek táplálják; nem lehet békéért kiáltani, miközben titokban fegyverkezési verseny zajlik”.

A moszkvai patriarkátus képviseletében Hilarion Volokolamszki metropolita volt jelen, de a találkozón részt vett I. Bartolomaiosz konstantinápolyi ökumenikus pátriárka, Pierbattista Pizzaballa érsek, a jeruzsálemi latin patriarkátus apostoli adminisztrátora, a koptok pápájának tartott II. Tavadosz pátriárka, valamint II. Theodórosz alexandriai görög pátriárka is.

Bari egyébként a katolikus Olaszországban az ökumenizmus jelképes helyszíne. „Bari híd a kereszténység két – nyugati és keleti – tüdeje között” – mondta egykor Szent II. János Pál pápa. Leonardo Sandri bíboros, a Keleti Egyházak Kongregációjának prefekusa a *L'Osservatore Romano* napilapnak azt mondta: a testvéri közösség, az egység, a közös aggodás és a békekeresés jegyében telt a tanácskozás Kelet és Nyugat közös szentje, Mirai Szent Miklós városában.

„Elég volt a háborúkból Szíriában, Irakban és a Szentföldön!” – ezt a felhívást intézte a nemzetközi közösséghez Béchara Boutros Raí libanoni maronita pátriárka Bariból, Hölvényi György EP-képviselő, a néppárti képviselőcsoport vallásközi párbeszédért

felelős munkacsoportjának társelnöke pedig a Vatikáni Rádióknak nyilatkozva hívta fel a figyelmet: többet kellene tenni a közel-keleti keresztény közösségek megmegmaradásáért és visszatéréséért.

Ugyanebben a témában rendeztek konferenciát június közepén Ottawában, amelyen részt vett az üldözött keresztények megsegítéséért felelős helyettes államtitkár is. Azbej Tristan elmondta, a szíriai keresztények tíz évvel ezelőtt még több mint kétmillióan voltak, mára csupán alig 800 ezren maradtak, és jelentős részük belső menekültként él a hazájában. A legnagyobb veszteséget az iraki keresztények szenvedték el: az ő közösségeik 2004-ben még másfél millió lelket számláltak, ma legfeljebb 300 ezren élnek ott. Még a kopt keresztények lélekszáma is megfelelődött – mutatott rá, hozzátevé, ma az elsődleges feladat az, hogyan lehetne áttörni a hallgatás falát. Ennek szellemében hazánk több milliárd forinttal segítette, illetve segíti a hazatérő keresztény közösségek településeinek újjáépítését.

Kacsóh Dániel

Hazai adomány a szíriai keresztény gyermekeknek

Mintegy 5,7 millió forint gyűlt össze a Magyar családok a damaszkuszi keresztény gyermekekért elnevezésű akcióban. Speidl Bianka, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem arab tanszékének adjunktusa kezdeményezésére a Magyar Asszonyok Érdekszövetsége indított gyűjtést, amellyel szír fiatalok nyári táborozását segítik hazájuk egy biztonságos zónájában. A gyűjtés július 1-jén este gálaelőadással zárult a Turay Ida Színházban. Az összeggyűlt adományt átutalták Naim

Gharbinak, a damaszkuszi görögkatolikus patriarkátus parókusának, aki a tábort szervezi.

Fekete Péter kultúráért felelős államtitkár elmondta: Szíriában hét éve pusztít a háború, az ország fővárosában pedig több mint fél éven keresztül ostromállapot uralkodott. A világ második legősibb keresztény közösségének otthont adó Kelet-Damaszkuszba, ahová az elmúlt években tömegesen érkeztek a belső menekültek is, több ezer rakéta

csapódott be. „Naim Gharbi küldetése lett, hogy lelki erejével, kitartásával és bátorságával segítse a Damaszkuszba menekülő keresztényeket és főként a leginkább rászorulókat, a gyerekeket és a fogyatékkal élőket” – emelte ki.

A damaszkuszi görögkatolikus patriarkátus parókusa ezer gyerek, köztük száz fogyatékkal élő számára szervez nyári táborokat, hogy legalább néhány napra elfelejthessék a háború borzalma- it, és azok lehessenek, amik: gyerekek.

A papnak elsősorban Isten emberének kell lennie. Csak így lesz képes arra, hogy elvezesse az embereket a Krisztusban megtestesült Istenhez – hangsúlyozta Erdő Péter bíboros, prímás június 9-én az esztergomi bazilikában tartott pap- és diakónusszentelésen. A főpásztor áldozópappá szentelte Babos Áron, Szivák Tamás és Tóth Imre diakónusokat, valamint diakónussá szentelte Fehér Zoltán és Garaczi Gergely ötödéves papnövendékeket a zsúfolásig megtelt főtemplomban.

A szentmisében került sor négy család férfi állandó diakónussá szentelésére is. Barcza Máté, Fritz Péter, Horváth Zoltán és Kékesy Péter kétévi készüllet után részesültek az egyházi rend első fokozatában, hogy szolgálatukkal segítsék megbízó plébánosok munkáját.

A szertartás kezdetén Erdő Péter bíboros a szentelendők mellett kiemelten köszöntötte a jubiláns paptestvéreket és a papságot. A főpásztor úgy fogalmazott: a szentelésben kapott szolgálatok szükségesek ahhoz, hogy az egyházmegyét eleven, működő közössé-

Papszentelés missziós küldetéssel

gek alkossák, amelyek a szolgálattelvőkön keresztül Krisztushoz kapcsolódnak.

Erdő Péter homíliájában a Boldogságos Szűz Mária Szeplőtelen Szívének emléknapjáról és annak történetéről beszélt. Majd a szentelésről elmélkedve így folytatta: mindazoknak, akik elnyerik az egyházi rend szentségét, különleges hivatásuk, hogy Isten dolgaiban fáradozzanak. A diakónusjelöltekhez fordulva elmondta: különleges szentségi kegyelmet kapnak az Egyház küldetésének szolgálatára, az igehirdetés, a liturgia és a rászoruló gondozása terén. A papjelölteknek XVI. Benedek szavait kötötte a lelkükre: ha a pap életének Isten az alapja és a középpontja, akkor megtapasztalja hivatásának örömet és termékenységét. A papnak elsősorban Isten emberének kell lennie. Csak így lesz képes arra, hogy elvezesse az embereket a Krisztusban megtestesült Istenhez. Az imádságban Isten arcát és akaratát kell keresnie, de törődnie kell saját egészségével, kulturális és szellemi felkészültségével is.

A 2020-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus egyházmegyei előkészítésére utalva Erdő Péter hangsúlyozta: a készüllet megtérést kíván, a szentelendők missziója csak akkor lehet eredményes, ha Krisztus iránti személyes szeretetükből fakad, és vállalják az ő teljes igazságának bátor képviselését.

A szertartás keretében a jelöltek leborultak a földre, kifejezve ezzel a teljes önátadást, azt,

hogy életüket Isten akaratának rendelik alá. Ezután a szentséget kiszolgáltató bíboros, mint az apostolok utóda, imádság és kézrátétel által átadta nekik a Krisztustól kapott hatalmat és küldetést. A beöltözést követően a főpásztor a felszentelt új papok kezét megkente krizmával, majd valamennyi szentelt megkapta szolgálata liturgikus eszközeit. A liturgia végén Erdő Péter hálát adott az új papokért és diakónusokért, és arra kérte a híveket, imádkozzanak papjaikért és diakónusaiért, hogy hűségesen, örömteli módon, áldással és Isten erejével végezhesék szolgálatukat.

Mindhárom újonnan szentelt pap több helyre is elment újmisést bemutatni. Szivák Tamást Csíkszentimre, Budatétény, Albertfalva várja az újmiséjén, Tóth Imrét a Havanna-telepi Szent László-templom, Budakalász, a Bakáts téri Szent Ferenc-templom és az újlaki Sarlós Boldogasszony-templom, Babos Áront pedig a pestszentlőrinci főplébánia, a Városmajor, a Keleti Károly utcai Krisztus király-templom és a Piliscsaba környéki regnumiak közössége várta nagy szeretettel. Augusztustól Áron atya a már diakónusi gyakorlata alatt is szolgált a Pestszentlőrinci Főplébánia, Imre atya a Kispesti Nagyboldogasszony Főplébánia, Tamás atya pedig a budapesti Szent István-bazilika káplánja lett.

Kuzmányi István

Apa és fia is diakónus – családban marad

Az esztergomi papszentelésen Erdő Péter négy állandó diakónust is szentelt, egyikük, Fritz Péter édesapja is állandó diakónus. A család Dorogon él. „A beöltöztetésnél kicsordultak a könnyeim. Ránéztem apámra, lepergett előttem, mennyi mindent kaptam tőle. Legfőképp a minta, ahogyan élt. Elcsatangolhattam volna ezerfelé, de ő mindig ott állt mellettem, és talán nem szóval, de példával mutatta az irányt. Aztán folytatódott a szertartás, amikor váratlanul a hétéves fiam, Gellért szaladt oda hozzám a stallumról, átölelt és egy pusztát adott. Éreztem, ő, aki még nem igazán érti, mi történik, ott van velem” – emlékezett vissza Péter a szentelésre. Fritz István 2000-ben ünnepelte szentelését,

de már a kilencvenes évek óta hitoktatóként, a karitatív szolgálat megszervezőjeként áll a mindenkori plébános mellett a Szent Borbála-plébánia dorogi és filiális közösségeiben. István egyike azoknak a fiataloknak, akiket dorogi kápláni éve alatt még Blanckenstein Miklós indított el a közösségszeretet útján, amelyet húszévesnyi itteni szolgálat követett.

Hálaadó szentmisét mutattak be június 14-én a Lehel téri Árpád-házi Szent Margit-templomban a tíz évvel ezelőtt, az esztergomi bazilikában felszentelt papok: Erdődi Ferenc, Gájer László, Györök Tibor, Kosinsky Béla, Monostori László és Wilhelm Péter. Az esemény a templomkertben koccintással folytatódott.

Pünkösdhétfőn a máriaremetei kegytemplom kertjében tartott karizmák ünnepén Erdő Péter bíboros megnyitotta a 2020-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus második előkészületi évét. Az alábbiakban főpásztorunk ez alkalomból tartott katekézisének rövidített változatát olvashatják.

Készülünk a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra. Ezért hordozzuk körbe Magyarországon és a környező országokban a missziós keresztet. Ez az a kereszt, amelyet 2007-ben a budapesti Városmisszió alkalmából Ozsvári Csaba ötvösművész készített, és amelybe már akkor magyar szentek ereklyéit foglaltuk.

De hogyan kapcsolódik egymáshoz az Eucharisztia és a kereszt? Összetartoznak, mert *Krisztus az Utolsó Vacsorán a saját, kereszten feláldozott Testét és Vérért adta az apostoloknak*. Azt mondta: „Vegyétek és egyétek, ez az én testem. Igyatok ebből mindnyájan, mert ez az én vérem, a szövetség, amely sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára” (Mt 26,26-28). Jézus csak nagypénteken, tehát az Utolsó Vacsora után hal meg a kereszten, mégis már ekkor a saját, föláldozott Testét és Vérért adja tanítványainak. Ő maga az, aki ebben a titkos vacsorában átlépi az idő kereteit, jelenvalóvá teszi a jövőt, és megparancsolja az apostoloknak, hogy ezt cselekedjék az ő emlékezetére. A kezdet kezdetétől fogva emlékeztek a tanítványok erre a vacsorára és saját közösségeikben titokzatosan ünnepelték. Az Apostolok Cselekedeteiben a jeruzsálemi közösségről azt olvassuk, hogy a többiekkel együtt imádkoztak a Templomban, de a kenyértörést házanként végezték (vö. ApCsel 2,42,46). Ez már akkor Krisztus követőinek legbensőbb,

legsajátabb ünneplése volt, pontosan ez az emlékezet fogta össze a közösséget. Ezért mondjuk joggal újra és újra, a II. Vatikáni Zsinat óta pedig különös előszeretettel, hogy az Egyház végzi az Eucharisziát, de az Eucharisztia alkotja az Egyházat. Az Eucharisztia, a szentmise egyszerre szent emlékezet és valódi áldozat. Mert nemcsak képzeletünkben idézi fel Krisztus áldozatát, hanem újra és újra jelenvalóvá is teszi azt a maga felfoghatatlan, titokzatos kegyelmi erejével.

Az Eucharisztia nem pusztán a keresztre és a feltámadásra emlékeztet. A szentmise valódi *lakoma* is, mert maga Jézus azt akarta, hogy Testét és Vérért a kenyér és bor színe alatt valóban egyik és igyák az ő tanítványai. Táplálékunk akart lenni, az anyagvilág rejtett útjain minket magunkat testi-lelki egésként át akart járni, hogy mi is teljesen azonosulhassunk vele. Ezért a szentáldozás bennünk is jelenvaló erővé teszi Krisztus megváltó áldozatát. Hatása pedig a *bűnök bocsánata*, ahogyan ő maga mondta.

Az Istennel való legbensőségesebb találkozáshoz meg kell tisztulnunk, meg kell nemesednünk. Az Eucharisztia tehát olyan áldozati lakoma, amely arra szólít, hogy térjünk meg, bánjuk meg bűneinket, és megtisztulva járjunk az Úr asztalához. Ezért mondja Szent Pál apostol, hogy vizsgálja meg magát mindenki, és csak úgy egyék a kenyérből és igyék a kehelyből, mert aki méltatlanul eszik és iszik... az a saját ítéletét eszi és issza (vö. 1Kor 11,28).

Az Eucharisztia egész tiszteletének alapja és központja tehát a *Krisztussal való találkozás*. Nem vagyunk a Názáreti Jézus kortársai. Nem járhattunk vele a Szentföld poros útjain, nem hallgathattuk tanító szavát, amely egyszerre volt csábítóan vonzó és szokatlanul erőteljes.

Nekünk, késői korok gyermekeinek a Jézussal való találkozásra három utunk van, mint annak idején az emmauszi tanítványoknak. Összetalálkoztak Jézussal az úton, de nem ismerték fel őt. Hanem aztán fellángolt a szívük, amikor megmagyarázta nekik az Írások értelmét, amikor bemutatta, hogy az ószövetségi jóvendölések róla szólnak. Azután felismerték őt a kenyértörésben. Ez az élmény arra készítette őket, hogy visszatérjenek Jeruzsálembe a tanítványok közösségéhez, akik szintén megerősítették a feltámadás örömhírét. Mi is találkozhatunk Krisztussal a *Szentírás* üzenetében, az *Eucharisziában* és az *Egyház közösségében*. Ha pedig már egyszer hozzá tartozunk, akkor felismerjük őt a szegényekben, a rászorulóknak, a foglyokban, a betegekben, egyszóval embertársainkban is. Ettől kezdve pedig segítő szeretetünk újra és újra forrása és megerősítője lesz a saját hitünknek.

Mindehhez azonban megtérésre van szükségünk. Ezért jár városról városra a *missziós kereszt*, hogy felhívja a figyelmünket Krisztus áldozatára és feltámadására. Hogy emlékeztessen arra, kivel is kötjük össze az életünket, ha igazán és örökre boldogok akarunk lenni.

Krisztus mindenkit *éleltszentségre* hív. Nem csupán bátorítalan megtérési kísérletekre, amelyek sikerében talán magunk sem bízunk. A tökéletességre hív minket, mint a szenteket, és felajánlja hozzá végtelen *isten* *kegyelmének* forrását, a saját, lándzsával átvett szívét, amelyből vér és víz folyt ki, amelynek szeretetéből a keresztség és az Oltárszentség kiapadhatatlan forrása fakad. Ebben teljesedik be a Zsoltár titokzatos ígérete a fénylő, az örök Jeruzsálemről: „Minden forrásom belőled fakad” (Zsolt 87,7). Amen.

Régiós karitászévváró Esztergomban

Egyéves képzést szervezett tagjainak az Esztergom-Bajóti Karitászi Régió. A tanfolyam sikeres elvégzését jelző negyvenkét emléklapot Erdő Péter bíboros június 16-án szentmise keretében adta át az esztergom-szentgyörgymezői templomban.

Ferenczy Rudolfné Molnár Éva, a karitászi régió vezetője hangsúlyozta: krízishelyzetekben, amikor segíteni próbálnak, anyagi, kapcsolati tartalékokon túlmenően a lelki erőforrásokat is fel kell használni. Nagyon fontos a jó szándék és a keresztényi, segítő hozzáállás, de állandóan csiszolni, bővíteni kell a tanácsadói alázatot és a tudást is. A felnőtt alapképzés annak idején mentálhigiénés kurzussal indult, amelynek Búza Domonkos pszichológus volt az előadója, illetve a mentora. 1997-ig évente, majd háromévente szervezték a képzéseket. A legfőbb cél mindig is az volt, hogy a résztvevők felismerjék: nem egy szolgáltatást, hanem segítő szolgáltatást végeznek, az egész embert szolgálják. „A másik ember nemcsak kenyérré éhez, hanem jó szóra is. Arra, hogy valaki elfogad-

ja, teljes figyelmével feléje forduljon, és hogy időt, szeretetet áldozzon rá. A személyesség, a másik iránti megelőlegezett bizalom kifejezetten szükséges a karitászi szolgálatban” – vallja Ferenczy Éva.

A hálaadó napon Écsy Gábor, a Katolikus Karitászi országos igazgatója tartotta a képzés záróelőadását. Az ünnepi szentmise beszédében Erdő Péter kifejtette: Krisztus nem önpusztító idealizmusra akar minket kényszeríteni, hanem a mentalitásunkat, a hozzáállásunkat akarja nevelni. Ne csak akkor adjunk valakinek, ha rákényszerítenek minket, hanem figyelmesen járjunk az emberek között, vegyük észre azt, akinek igazán szüksége van a segítségünkre – fogalmazott. Ehhez kapcsolódik, hogy a Katolikus Karitászi a főgyógyházmegyei Szent Erzsébet Karitászi Központtal együttműködve, június 2-án szociális-karitativ önkéntes alapképzést szervezett. Az egész napos együttlét célja az volt, hogy a résztvevők elméleti tudását bővítsék a Karitászi történetéről, szervezeti felépítéséről, országos programjairól.

CS.T.V.

Mosógép apró adományokból

Tisztaság és méltóság a hajléktalan embereknek címmel hirdette meg a Gemini Duo webáruházak és a Magyar Máltai Szeretetszolgálat azt a közös programot, amelynek során a vásárlók néhány hónapig vásárlásuk végösszegének felkeresítésével hozzájárultak a szeretetszolgálat hajléktalan emberek számára fenntartott mosodájának fejlesztéséhez. A gyűjtési időszak végére 603 ezer forint gyűlt össze.

A Miklós utca 32-ben működő intézménykomplexum rendkívül sokrétű segítséget kínál a bajba jutott embereknek. A földszinten például a Hajléktalanok Nappali Melegedője kap helyet mosási és fürdési lehetőséggel,

valamint egyéni tanácsadással, szociális ügyintézéssel, álláskereső klubbal, különböző csoportfoglalkozásokkal és szabadidős programokkal. Éjjelente női krízisszálló működik az épületben. A másik legnagyobb intézmény a Gondviselés Háza Hajléktalanok Éjjeli Menedékhelye, de az Utcai Gondozó Szolgálat is innen indul napi útjára, hogy segítse az utcán élőket.

A mosoda kiszolgálja a nappali melegedőbe betérő hajléktalanokat is. A ruházat tisztítását ipari mosó-szárító gépekkel végzik, a Kerekítsd fel! program támogatásával pedig az intézmény lecserélhette az egyik tönkrement, javíthatatlanná vált eszközét.

Parák Eszter

A szenvedélybetegségben nemcsak a függőséggel küzdő, hanem sajnos a hozzátartozó is érintett. Ennek szellemében szervez csoportfoglalkozásokat a Karitászi Rév Szendélybeteg-segítő Szolgálata alkoholtól, kábítószerrel, játékszenvedélytől, gyógyszerfüggőségtől, étkezési zavaroktól és más hasonló rabságtól szenvedők hozzátartozói számára szerdánként délután öt órától a XI. Budapest, Csóka utca 5. szám alatt. Az egyik résztvevő elmondta, negyvenkét éves fia alkoholistája, élete elválaszthatatlan részei lettek a férfi visszaesései és kínlódsái. „Nehéz ezt látni, elviselni, de a csoport segít, erősít, feltölt” – fogalmazott.

A Morgan & Stanley nemzetközi hitelintézet keresztény munkatársai segítettek adományokat pakolni, takarítani a Csak Egyet Szolgálat belvárosi központjában a nyár folyamán. A fiatal vezetők önként vállalták, hogy részt vesznek a napi munkában, ezáltal is jobban megismerve az ott dolgozók tevékenységét – és persze a segítség örömet. A szervezet beszámolója szerint példamutató volt az az alázat, ahogy a kiadott feladatokhoz hozzáálltak, és az is, ahogy a munkájukat gyorsan, hatékonyan, mégis vidáman végezték. A Csak Egyet Szolgálat egyházi szociális intézmény, fenntartója az egyházi jogi személyiséggel rendelkező Új Jeruzsálem Katolikus Közösség, amelynek 1996 óta zajló missziós szolgálata mindig is számos hajléktalant és szegény embert vonzott. Kezdetől fogva természetes volt számukra, hogy a náluk megtérő szegények a közösség tagjaivá, testvérekké válnak, akikkel teljes szolidaritást vállalnak.

Katolikus oktatók találkozója

Másodízben gyűltek össze Erdő Péter meghívására az Esztergom–Budapesti Főegyházmegye köznevelési intézményeinek munkatársai az esztergomi Szent Adalbert Központban a tanév vége előtt, a hatszázötven résztvevő mind a három konferencia-termet megtöltötte. A bíboros, prímás bevezetőjében a katolikus iskolák különleges felelősségére és kihívásaira hívta fel a figyelmet. Az intézmények identitását döntően kifejező feladat, ami az oktatás minden más szereplőjével közös, a magas színvonalú ismeretátadás és nevelés, fogalmazott. A katolikus oktatók számára azonban ettől nem elválasztható a munkájukat átható szellemiség, az „Isten iránti tisztelet és szeretet, a Krisztus személyében történelmileg is elérkezett végső és teljes isteni kinyilatkoztatás harmóniába rendezi magunk körül a világot”. TERNYÁK Csaba egri érsek, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Oktatási Bizottságának elnöke azt mondta: nagyon fontos érzékelnünk a missziós lehetőséget és kötelezettséget. Az újonnan átvett intézményekben – a II. Vatikáni Zsinat szellemében – kimondták a vallásszabadság tiszteletben tartását,

ugyanakkor törekedtek a katolikus identitás kialakítására. Hangsúlyozta: nincs tehát világnézeti elvárás a fenntartó részéről, de azt leszögezik, a pedagógusaiknak tiszteletben kell tartaniuk az iskola szellemiségét. Ugyanakkor azt is tudatosították, hogy a katolikus identitás megerősítése katolikus pedagógusok által történhet meg.

Az Esztergom–Budapesti Főegyházmegye Katolikus Iskolai Főhatósága, az EKIF 1996 óta működik, 5 óvoda, 12 általános iskola, 4 gimnázium, 1 kollégium, 2 többcélú, összetett köznevelési intézmény tartozik alá. Im már csaknem hatezer gyermek jár a főegyházmegye oktatási intézményeibe.

Ezek egyike az immár 25 éves kispesti Reménység Katolikus Általános Iskola. Az évforduló kapcsán június 8-án hálaadó szentmisét és megemlékezést tartottak a Nagyboldogasszony-templomban. Gyetván Gábor kanonok-plébános, az EKIF főigazgatója arról beszélt, nem volt véletlen vagy ötletszerű az iskola nevének választása: a „Reménység” azt a várakozást fejezi ki, hogy a lehetőség egykor valósággá, életté lesz. Az eredmény most kézzelfogható – mutatott

a templomban jelen lévő diákokra a plébános. Homíliájában hangsúlyozta, az iskola alapítói az ökumenikus szellemiségben való nevelést-oktatást tűzték ki célul: átadni a keresztény értékek magvait, hogy azok idővel szárba szökkenjenek. Legfőbb reményünk, hogy a padokból olyan diákok kerülnek ki, akik nemcsak a világot ismerik, hanem annak Teremtőjét is: aki a világot ajándékul adta nekünk – tette hozzá Gyetván Gábor. Az épületben egyébként már a 19. század vége óta zajlik oktatás, amely a történelmi viharok által rövidebb időre megszakítva, de folyamatos volt. A rendszerváltozást követően, 1992-ben indult el itt a Reménység Ökumenikus Keresztény Általános Iskola, amely az önkormányzat kezdeményezésére később katolikus fenntartásba került.

Trauttwain Éva

Tavasszal Ferenc pápa fölkereste a Sant'Egidio Közösség római központját a Santa Maria in Trastevere téren. Beszédében a szolidaritás globalizációjáról szólt, arra buzdította a közösséget, hogy továbbra is mérészen munkálkodjon egy jobb világ megteremtésén a hármas mottó jegyében: **preghiera, poveri, pace** – **imádság, szegények, béke.**

Szegény gyermekek nyaralása

A Sant'Egidio Közösség tagjai, fiataljai június 22. és 24. között Száron, az Élni jó házban nyaraltak együtt a monori cigánytelepen élő gyerekekkel, akikkel szeptember óta hetente találkoznak, részt vesznek „a béke iskolája” alkalmain.

Amikor 1968-ban létrejött a Sant'Egidio, alapítója, az akkor még gimnazista Andrea Riccardi barátaival együtt imádkozott, és elkezdték közösen segíteni a kirekesztette-

ket, a szegényeket. A külvárosi gyerekekhez mentek el elsőként, segítettek nekik a tanulásban, így jött létre az első „béke iskolája” Rómában, a Marconi hídnál, a régi kutyaversenypálya közelében lévő barakkok között. Magyarországon is több béke iskolája működik: Pécsen intézetben élő gyerekekkel, Budapesten a IX. kerületben hátrányos hely-

zetű és menekült gyerekekkel, Monoron a cigánytelep gyerekeivel barátkoztak össze a közösség fiataljai. Monoron szeptemberben sikerült elkezdni a foglalkozásokat a Magyar Máltai Szeretetszolgálat segítségével: ők adják a foglalkozásokhoz a helyszínt, és segítenek sok mindenben.

„Egy éve ismertük egymást, átéltünk sok szép pillanatot, és úgy döntöttünk, elvisszük őket közös nyaralásra. A pasaréti Karitás és a Zoborhegy téri plébánia segítségével sikerült elutaznunk Szárra, a Konkoly Edit vezette Élni jó házba” – számolt be a közösség.

Volt játék, reggelente imádság, beszélgetés a szeretetről, a békességről, a harag kezeléséről, és legfőképpen arról,

hogy mindannyian Isten szeretett gyermekei vagyunk, Jézus a barátunk, aki azt szeretné, hogy boldogan, békességben éljünk – írták. Sajnos a strandidő elmaradt, helyette viszont volt Víz, Zene, Virág Fesztivál, azaz hullámvasutazás, ugrálás hevederrel óriástrambulinon, akrobatikustánc-bemutató.

T.ZS.

Az Oltáriszentség kiemelt tisztelete Esztergomban

Története során az Anyaszentegyház mindig megkülönböztetett figyelmet fordított az Oltáriszentség tiszteletére és méltó őrzésére. Ennek érdekében a különböző egyetemes és tartományi zsinatok időről időre határozatokat hoztak.

Így a hitélet föllendítéséért sokat fáradozó Demeter bíboros, esztergomi érsek (1378–1387) is külön rendelkezett az Eucharisztia tiszteletéről az 1382. évi esztergomi tartományi zsinaton. Ennek értelmében az Oltáriszentséget a gyengélátók számára is megfelelően megvilágított, kulccsal zárt, méltó helyen, mindig áldozásra készen kellett őrizni a betegek számára, nehogy útravaló nélkül hunyjanak el. A papnak stóliával, fehér karingben kellett vinnie a szentséget a beteghez, kíséretének pedig minél nagyobb ünnepélyességgel, égő világgal, csengettyűvel kellett előtte járnia. Az úton járó emberek számára pedig tanácsolta, hogy letérdelve imádják a szentséget, majd – akik tehetik – kísérik, amiért Demeter bíboros tizenkét napi búcsúval kedvezett nekik.

Demeter bíboros azonban nem csak rendelettel kívánta az Eucharisztia tiszteletét elősegíteni, hiszen mindössze két évvel a tartományi zsinat után, 1384-ben az esztergomi Szent Adalbert-székesegyház déli oldalánál kápolnát építtetett Krisztus Teste tiszteletére. A déli oldal kiválasztásában is valószínűleg a tartományi zsinat rendelkezése játszott szerepet, miszerint megfelelően megvilágított helyen kell az Oltáriszentséget őrizni. Ezzel a

tájékozással ugyanis biztosítani lehetett, hogy a nagy gótikus ablakokon keresztül a napfény reggeltől késő délutánig bevilágítsa a teret.

A Prímási Levéltárban fennmaradt az eredeti alapítólevél, amely emelkedett stílusban indokolja meg a kápolna alapítását:

„Isten Fia, a mi Urunk Jézus Krisztus az emberi nem megváltásáért az égi magasságokból ide, a földre alászállva és az időleges halált magára vállalva elrendelte, hogy Egyházának alapzatában tiszteletreméltó testének és vérének szentsége tiszta fényvel ragyogjék, azért, hogy egész Egyházát megvilágosítsa és tiszteletével a helyes utat megmutassa azoknak, akik életük útján járnak, hogy Isten irgalmából könnyebben eljussanak az üdvösség útjára. Testét ételként, vérének pedig italként adván nekünk, úgy akarta, hogy mindez az emlékezetére történjen, hogy ez a kimagasló, különösen tiszteletre méltó szentség az irántunk való rendkívüli szeretetének legyen jele. Ez a csodálatos és ámulatba ejtő emlék annyira becses, hogy minden más fölé kell helyeznünk, minthogy ebben valóban magától a Megváltó jelenlététől újulunk meg.

E legfőbb Szentséget tehát, amennyire csak képesek vagyunk, imádnunk, tisztelnünk, dicsőítenünk, illően dicsérmünk és magasztalnunk kell az Úr méltó esztergomi templomában – amely Pannónia királyságában a keresztény hit valamennyi egyháza közt a katolikus hit erős tornya, feje és tanítója –, emellett illik különleges dicsőítéssel felma-

gasztalnunk, és a Krisztushívők buzgó tiszteletével, hű fogadalmakkal követnünk és mind bensőnkben, mind a külvilágban igaz igyekezettel megőriznünk.”

Demeter bíboros, miközben gondoskodott a kápolna fenntartásáról, elrendelte, hogy a mindennapi szokásos szentmisén kívül csüdtörtökönként ünnepi énekes szentmisét mutassanak be. A kápolna ügyeinek intézésére pedig egy, az esztergomi kanonokok közül választandó rektor jelölt ki.

E kápolna a törökkel vívott harcok során megsemmisült, napjainkra mindössze az alapköve maradt fenn. Ám „ércnél marandóbb” alapítólevele megőrizte számunkra az Oltáriszentség kiemelt tiszteletének emlékét, benne őseink hitének és buzgóságának szép kifejezésével, amely számunkra is példa kell, hogy legyen a 2020. évi Eucharisztikus Világkongresszusra készülve.

Hegedűs András

Szentségimádás mindig és mindenütt

Erdő Péter bíboros június 2-án, Úrnapja ünnepének előestéjén a budapest-rákosligeti Magyarok Nagyasszonya-templomban vezetett elsőszombati imaórát a plébániaközösséggel. A főpásztor itt kapcsolódott be a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus Általános Titkársága által meghirdetett világméretű szentségimádásba, amelyhez 44 ország 900 helyszínén több tízezren csatla-

koztak. Érkeztek beszámolók a szervezőkhöz Brazíliából, Lettországból és Kazahsztánból is. Afrika különösen aktív volt, hét országban ezrek kapcsolódtak a kezdeményezéshez.

A Budapest–Belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban egyébként 2018. január elsejétől folyamatos, éjjel-nappali szentségimádás indult. Ehhez kapcsolódóan imafüzetet

is készítettek, amely Oszti Zoltán plébános szerint segíti a résztvevőket abban, hogy ráhangolódjanak a szentségimádásra. Megjelent a *Nappali imaórák a legméltóságosabb Oltáriszentség tiszteletére* című kiadvány is, amelynek szerkesztője Mezei János, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Egyházzenei Tanszékének tanára.

Göbel Ágoston

Egyre közelebb Mindszenty József boldoggá avatása

Fontos előrelépés történt Mindszenty József boldoggá avatási eljárásában: június 14-én a Szentek Ügyeinek Kongregációja a bíboros ügyében megtartotta a teológus tanácsosok ülését, úgynevezett különleges kongresszusát a Vatikánban, amely szakmai alapon vizsgálta és értékelte az életszentség megvalósulását. Kovács Gergely, az ügy római viceposztulátora közölte: egyhangúan pozitív döntés született, vagyis a teológus tanácsosok „nagy elismeréssel szölköztek és szavaztak Isten szolgája Mindszenty József bíboros életszentségéről és személyéről”. Ezt követően kerülhet sor a kongregáció bíborosainak és püspökeinek rendes ülésére, amely a Szentatya elé kerülő, a most elfogadott döntésre építő szakmai véleményét fogadja majd el. Végül Ferenc pápa elrendelheti a hősiességéről szóló dekretum kihirdetését, így a hercegprímást már hivatalosan is Tiszteletreméltónak nevezhetjük, és ha elismerésre kerül a közbenjárására történt, egyházmegyei szinten már kivizsgált, csodásnak tűnő gyógyulás is, akkor kerülhet majd sor a boldoggá avatásra. Habsburg–Lotharingiai Mihály főherceg, a Magyarországi Mindszenty Alapítvány elnöke még az ülés előtt egy napilapnak úgy értékelte a fejleményeket, hogy az eljárás jól halad, hosszas egyházmegyei és római vizsgálat

után 2016 végére készült el az úgynevezett Positio, a teológus szakértők ezt az anyagot vizsgálták most meg. A hercegprímás életét különleges módon jellemzi az egyházához és népéhez való hűség, a keresztény hit védelme, a felelősség- és áldozatvállalás, és ez a ragyogó életpélda ma is nagyon sokakat megérint, inspirál – fogalmazott. Mindszenty József boldoggá avatásáért több szentmisét is bemutattak az elmúlt időszakban. Egyházmegyénkben május első szombatján, a hercegprímás halálának 43. évfordulója alkalmából tartott zárandoklaton Erdő Péter volt a főcelebráns, amikor a szónok, Snell György segédpüspök egy, a szenvedésben kiteljesedő élet példáját állította elé. Ezen a zárandoklaton fiatalok sokasága ült az esztergomi bazilika padjaiban. A budapesti Pannonia Sacra Iskolából 450 kétkerekűn érkeztek diákok, tanárok, szülők, akik oda-vissza mintegy 160 kilométert tekertek. A Szent Gellért Iskolából kenuval jöttek a zárandokok. Ott voltak a budapesti Szent II. János Pál Iskolaközpont, valamint a budaörsi és az esztergomi Mindszenty Iskolák diákjai is. Június 17-én a józsefvárosi Szent József-templomban Michels Antal plébános a tiszteletreméltó főpap emlékére mutatott be szentmisét, cserkészek részvételével.

Az ünnepi eseményen Kovács Gergely arról beszélt, a főpásztorra nemcsak a magyarság, hanem az egész világ szabadsághósként tekint. Alakja, életútja nem államformákhoz, történelmi korokhoz, hanem nagyon mélyen a hitünkhöz kötődik. Jézus Krisztus sugárzik át rajta, mondta. *Fazakas Péter*

Huszonöt éve történt – Az érsekség új határai

Amikor Szent István az ország területét egyházmegyékre osztotta fel, nem állapított meg pontos határokat az egyes egyházmegyék között, a felállított püspöki székváros alá rendelt egy-egy vidéket. Így kapta meg a Duna jobb partján fekvő Esztergom a tőle északra elterülő vidékeket. 1239-ben említ először egy királyi oklevél az esztergomi érseket mint Magyarország primását, 1249 óta pedig, amikor IV. Béla Budára költözött, a főváros mindig az ország első főpapjának, az esztergomi érseknek a joghatósága alá tartozott.

A trianoni országcsönkítés érzékenyen érintette az évszázadok során sokat változó egyházmegyét is. Az egykor nagy kiterjedésű területéből mindössze a déli, öt darabból álló rész maradt meg. Budapest egyházi irányítása ekkor is az esztergomi érsek kezében volt. 1950-ben azonban a fővároshoz csatolták az

egykori peremvárosokat. Ennek következtében a megnagyobbodott település területileg három egyházmegyéhez tartozott.

Az új rendezés éppen ezt akarta megszüntetni. Az ügyben illetékes bizottság a nuncius és a püspöki kar kívánságára több változatot is kidolgozott, azzal a szándékkal, hogy a felek vitájában a Szentszék döntsön. Erre 1993. május 30-án, pünkösdi ünnepén került sor, a Szentatya ekkor írta alá a *Hungarorum Gens* kezdetű apostoli levelet. Az új körülmények, amelyek között az ország szabadságának visszanyerése óta él, megkívánják két új egyházmegye és a veszprémi érsekség megalapítását – írta.

Budapest területe teljes egészében az esztergom–budapesti érsekséghez került, kivéve Csepelt, amely a székesfehérvári püspök joghatósága alatt maradt. Az érsekség átvette továbbá a székesfehérvári egyház-

megyétől a Szentendrei-szigetet, valamint Dunabogdány, Pilisszentlászló, Tahitófalu, Leányfalu, Pomáz, Budakalász, Budakalász-Szentistvántelep, Csobánka, Üröm, Pilisborosjenő, Nagykovácsi és Pilisszentkereszt községeket. Viszont átadta Vácnak a nőgrádi és a Pest megye Dunától északra fekvő részén levő plébániákat, Székesfehérvárnak Budaörs városát, valamint Budajenő és Telki községeket, a győri egyházmegyének pedig a Szigetközt.

Az eltelt negyedszázad igazolta a Szentatya döntésének bölcsességét, hiszen az egységes lelkipásztori struktúra nagyban segítette olyan – ma is gyümölcsöző – kezdeményezések sikerét, mint a Városmisszió, a pünkösdi-hétfői majális vagy az elmúlt évben megkezdett közös tanévnyitó szentmise megtartását és a 2020-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus szervezését is.

Tarcsay Péter

Főegyházmegyei elismerés a főpolgármesternek

Városvezetői munkája a hitélet szempontjából is jelentős, sokat tesz a templomok és egyházi intézmények fejlesztéséért és fenntartásáért – ismertette Tarlós István főpolgármester méltatását Kelemen Imre érseki irodaigazgató-helyettes azon az eseményen, amelyen a városvezető átvette a Szent Adal-

bert-díj nagyerem-kitüntetését, továbbá a pápai áldást igazoló oklevelet Erdő Péter bíborostól. Az ünnepi alkalomra az óbudai Szent Péter és Pál-templom búcsúján, június 24-én került sor, szentmise keretében. A főpolgármester nem a politikai divat kövését, hanem az erkölcsi normákon, hitének megélésén alapuló katolikus keresztény életet tekinti legfőbb céljának. Ráadásul még III. kerületi polgármesterként többedmagával

megalapította a Szent Péter és Pál Katolikus Általános Iskolát, és biztosította az intézménynek otthont adó épületet. Támogatta a Szent Péter és Pál-templom és a főplébánia épületeinek teljes rekonstrukcióját, és személyesen is részt vesz a közösség életében. Néhány évvel ezelőtt jelent meg a *Katolikus*

Budapest című nagyszabású kiadvány. „Sokan azt kérdezik, létezik-e a katolikus Budapest? Tarlós István példája bizonyítja, hogy nagyon is létezik: diszkréten, hatékonyan, budapesti módra” – hangzott el a kitüntetés odaítélésének indoklásaként ismertetett méltatásban.

A szentmisén részt vett mások mellett Varga Mihály pénzügyminiszter, a II. és III. kerület fideszes országgyűlési képviselője és

Bús Balázs jelenlegi óbudai polgármester is. Homíliájában a bíboros egyebek mellett arról beszélt, különleges öröm, hogy Szent II. János Pál pápa nevét a főpolgármester úr közreműködésének köszönhetően ma már tér viseli Budapesten. „Amikor Charles Palmer-Buckle ghánai érsek úrral ott jártunk, örömmel látta, hogy Budapesten egy ilyen nagy tér viseli a szent pápa nevét. Meg is kérdezte: hogy hívták azt a teret azelőtt? Mondtam neki, hogy Köztársaság térnek. Erre csettintett az ujjával és azt mondta: ezt így átkeresztelni, ehhez bátorság kellett” – idézte fel a főpásztor.

A Szent Adalbert-díjat – amelynek most legmagasabb fokozatát a főpolgármester is átvehette – Paskai László bíboros, esztergom-budapesti érsek alapította 2001-ben, és azok a világi személyek kaphatják meg, akik segítették a főegyházmegye valamely szervezetének munkáját, céljainak megvalósítását, hozzájárultak a keresztény értékek gyarapításához. Előzőleg, április 28-án került sor az esztergomi bazilikában az elismerés további kitüntetettjeinek díjazására, immár tizennyolcadik alkalommal. A főpásztor felkérésére Gaál Endre nagyprépost mutatott be szentmisét, amelynek záróáldása előtt Herédi Istvánné, Tóth Ferencné és Villányi Márton a Szent Adalbert Oklevelet, míg Csaba Zsolt János, Käfer György, Kenessey László és Khéner Gyula a Szent Adalbert-díj kísérem fokozatát vehette át.

NID

Rangos egyetemmel működik együtt a Pázmány

Magasabb szintre emelte az együttműködést a Pázmány Péter Katolikus Egyetem (PPKE) és az egyesült államokbeli Indiana államban található University of Notre Dame (ND), miután a két intézmény kapcsolatrendszere az elmúlt két évtizedben folyamatosan fejlődött. Az előrelépés alapja, hogy azonosak az értékek, a tudományos, kutatási és az oktatási célok. A PPKE közleménye megemlíti továbbá, hogy meghatározó jelentőségű volt a július 25-én Magyarország és Indiana állam között létrejött felsőoktatási megállapodás is, amely „újabb területeken és világviszonylatban versenyképes további diplomák kiállításával gazdagítja a magyarországi felsőoktatást”.

Előzőleg Szijjártó Péter külügyminiszter New Yorkban úgy nyilatkozott a távirati irodának, hogy jövőre újabb amerikai egyetem indíthatja el képzési programját Magyarországon.

A százhetvenhat éves Notre Dame Egyetem a világranglista 150. helyét foglalja el az egyetemek globális rangsorában. A megállapodás révén az amerikai kampusz 2019-ben vegyész-mérnöki, építőmérnöki és mechatronikai szakokat indít Budapesten, míg a PPKE Vatikánban is akkreditált, a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos képzése az indianai intézményben is megindul.

Az államközi aláírást követően a külgazdasági és külügyminiszter arról is beszélt, Magyarországnak elemi érdeke, hogy a hazai felsőoktatási intézmények együttműködést építsenek ki világszínvonalú külföldi egyetemekkel. Ezért a mostani megállapodás révén az egész magyar felsőoktatási rendszer, a világszínvonalú műszaki képzésekkel pedig a magyar beruházási, befektetési környezet is erősödik – mondta.

MK/MTI

A katolikus fenntartású amerikai egyetem elnevezése francia eredetű, jelentése: Miasszonyunk, amit az iskola védőszentjéről, Szűz Máriáról kapott. Edward Sorin alapította 1842-ben, ma már tanárainak nagy része, illetve a szolgálatot teljesítő papok mindegyike a Keresztes Kongregáció tagja. Az egyetem öt kart foglal magában, amelyek széles körű képzést nyújtanak, könyvtára pedig egyike az USA száz legrégibb ilyen intézményének.

Mesepályázat az „életre keltett” templomokról

Hat és tizennégy év közötti gyermekeknek hirdettek meseíró-pályázatot Berg Judit József Attila-díjas író és Nagy Kincső grafikus *A holló gyűrűje* című, tavaly megjelent meseregénye nyomán. A felhívás valóban különleges, hiszen olyan történetekkel lehet nevezni, amelyekkel a magukban tehetséget érző fiatalok azt a templomot „keltik életre”, ahová amúgy járnak.

Berg Judit műve a Mátyás-templomról szól, történetének szereplői pedig az épületet díszítő alakok, amelyek a mesében éjszakánként életre kelnek, és kalandok sora vár rájuk: megelevenedik Bodza, a III. Béla király sírját őrző kőkutya, a szélkakas, a galamb, a bagoly, a béka, a gorgók, a sárkányok. Ezek az éjszakánként aktív lények azonban csak akkor változhatnak vissza, ha időben megtalálják a viharban eltűnt gyűrűt, amelyet a Menyasszony-torony tetejét díszítő holló tartott a csőrében.

„Arra hívunk, hogy az írónőhöz hasonlóan barangold be a templomot, ahová jársz, a pincétől a padlásig, fedezd fel rejtett kincseit. Keresd meg a neked legkedvesebb ábrázol-

A nagykovácsi templomkert hársa lehet az Év fája

Október 8-ig lehet voksolni az Év fájára, amelyet ebben az évben 12 döntős közül választhatnak ki online az evfaja.okotars.hu/dontosfak oldalon a szavazók. Ezúttal 35 jelölés érkezett, amelyekből tizenkettőt juttatott döntőbe az Ökotárs Alapítvány szakmai zsűrije. Ezek között kapott helyet a nagykovácsi templomkert odvas hársfája, amely a Rómain álló fákkal, a pécsi havihegyi mandulafával és a kamuti tudás fájával is „viaskodik”. A végeredményt novemberben teszik közzé, a győztest nevezik a jövő évi európai megmérettetésre is.

lásokat, lehetnek szentek, angyalok, állatok, növények, bármi, ami megtetszik – és képzeld el, mi történne, ha ezek az alakok életre kelnének” – olvasható a mostani felhívásban. A legfeljebb ötezer karakteres pályaműveket fotókkal, a nevező adataival szeptember 30-

ig várják az mk@katolikus.hu e-mail címre. A legjobb három mese szerzője könyvjutalomban részesül, illetve írásait folyamatosan megjelentetik a Magyar Kuríron, illetve az Új Ember hetilapban is.

Thullner Zsuzsanna

Újabb „műhelytitkok” a Keresztény Múzeumból

A budapesti Párbeszéd Házában mutatták be Sarkadi Nagy Emese *Műhelytitkok* című, az esztergomi Keresztény Múzeum mintegy ötven középkori műalkotását elemző „rendhagyó kalauzát”. Kontsek Ildikó múzeumvezető köszönetet mondott az album létrejöttében szerepet játszó munkatársaknak, majd Mikó Árpád, az MTA Bölcsészettudományi Kutatóközpont Művészettörténeti Intézetének igazgatója méltatta a könyvet. Elmondta, a Szépművészeti után itthon az esztergomi intézmény büszkélkedhet a legjelentősebb középkori anyaggal, a Magyar Nemzeti Galériát követve pedig a vonatkozó legnagyobb magyar kollekcióval. Az 1948 óta igen jól dokumentált gyűjteményről jeles szakemberek kísérőszövegével 1964-ben, majd 1993-ban jelent meg egy-egy reprezentatív kötet. A középkori magyarországi,

valamint a német és osztrák tartományokból származó műalkotásokról szóló, hiánypótló katalógusával a „fonalat felvevő” Sarkadi Nagy Emese ezt a sort folytatja.

A kalauz ötletének közvetlen előzménye, hogy kutatói tevékenysége eredményeként a Keresztény Múzeum tavaly szeptemberben indította el és tette hozzáférhetővé az érdeklődők számára százket tétel felvonultató internetes katalógusát. A Mudrák Attila kiváló fényképeivel, túéles reprodukcióival illusztrált album azonban más formában, más elvek szerint látatja a műkincseket.

A könyv a középkori anyagból válogat, ám csak a térségre, azaz Közép-Európára összpontosítva. Tudományos népszerűsítő jellegeből fakadóan úgy épül fel, hogy a művekkel együtt a különböző kutatási módszereket is

bemutatja. Az egyes fejezetek így bepillantást engednek a középkori mesterek műhelyeibe, de a művészettörténészek, muzeológusok műhelytitkaiba is. Innen a kötet címe.

Sarkadi Nagy Emese számára az egyik legkedvesebb darab a helyes és a helytelen imát megjelenítő, úgynevezett *Evagationes Spiritus*, vagyis *A lélek tévelygései* című táblakép. Korábban nem tudták, mi lehetett a funkciója, eredetileg hova tartozott. Nemrég azonban a gyűjteményben sikerült megtalálni egy oltárelmet, amellyel egyértelműen összeilleszthető. „Azért is szeretem ezt a példát, mert témájából fakadóan jól kifejezi a múzeum, illetve a katalógus nem elhanyagolható evangelizációs szándékát is” – magyarázta, hozzátéve, természetesen nem maradhattak ki a katalógusból Koltzvári Tamás és MS mester alkotásai sem.

IMÁDKOZZUNK EGYÜTT SZENT ISTVÁN KIRÁLY ÜNNEPÉN!

„Higgy erősen ... és kétely
hozzád ne férjen.”

Szent István király intelmeiből

[2018. augusztus 20.
Szent István-bazilika]

**15 órától közös imádság és zenés program ismert résztvevőkkel
17 órakor szentmisét mutat be és a Szent Jobb körmenetet
vezeti Erdő Péter bíboros, szentbeszédet mond
Német László nagybecskereki püspök**

A Szent Jobb 9 órától 13 óráig látogatható.

A nyilvános szektorok ülőhelyei 14 órától szabadon foglalhatók.

Kapcsolat: augusztus20@esztergomi-ersekseg.hu

SZERETETTEL VÁRJUK A KEDVES HÍVEKET!